

عنوان مقاله:

مقایسه نظریه های نظریه پردازان در معماری اسلامی (درونگرایی)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مژگان کریمی - کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره قشم، ایران

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی دارای شاخصه های متفاوتی است که آن را از سبک و سیاق های دیگر معماری ها جدا می سازد. طبق مطالعات انجام شده معماری و شهرسازی در اروپا تحت تاثیر عوامل مختلف تاریخی، فرهنگی، اجتماعی و محیطی همواره ماهیتی (برونگرا) داشته است. مطالعه مشخصه های کیفی معماری و شهرسازی ایرانی حاکی از حضور پرننگ و تاثیرگذار عوامل محیطی، اعتقادی و فرهنگی در کلیه سطوح از کلان تا خرد می باشد؛ به گونه ای که ماهیتی کاملاً "درونگرا" به آن بخشیده است. درونگرایی ابنیه معماری نیز با حیاط مرکزی و دیوارهای بلند خارجی و بدون هر گونه گشودگی رو به بیرون، فقدان هر گونه نمای شهری را ر معابر دامن می زده است. اما معماری و شهرسازی ایران در اوایل قرن حاضر و با ظهور تدریجی مدرنیته و مظاهر آن، ماهیت (درونگرایی) خود را کنار گذاشته و رو به (برونگرایی) نمود. نگاه مفهومی به موضوع درونگرایی به عنوان یکی از شاخص ترین ویژگی های مطرح شده در معماری های منتسب به اسلام، مسئله اصلی این پژوهش است که پس از ارائه تحلیل های موجود از موضوع درونگرایی و نقد مختصر آنها از نظر نظریه پردازان، به تبیین این مفهوم به صورت تطبیقی پرداخته می شود. روش تحقیق این پژوهش از نوع مقایسه تطبیقی می باشد و در نتیجه این مقاله در می یابیم که درونگرایی از نظر نظریه پردازان یکی از شاخصه های عینی معماری اسلامی می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، درونگرایی، مقایسه تطبیقی، نظریه پردازان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707937>

